

Komunikacija u vrtiću - istraživanje

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 15 | Nivo: Internacionalni univerzitet u Novom Pazaru

Sadržaj

Uvod 2

1. KOMUNIKACIJA VASPITAČ - DETE KAO FAKTOR USPEŠNOG RADA U VRTIĆU 3

2. Metodologija istraživanja 4

2.1. Predmet istraživanja 4

2.2. Cilj i zadaci istraživanja 4

2.3. Uzorak 5

2.4. Metode i instrumenti istraživanja 5

3. Rezultati istraživanja i diskusija 6

3.1. Odnos vaspitača prema deci 6

3.2. Odgovornost vaspitača u uspostavljanju komunikacije sa decom 7

3.3. Sposobnost vaspitača da prepozna i odgovara na potrebe koje deca ispoljavaju 8

Zaključak 12

Literatura 13

ANKETNI UPITNIK 14

Uvod

Komunikacija i odnosi koji se uspostavljaju između vaspitača i deteta u dečjem vrtiću imaju veliki značaj za formiranje detetove slike o sebi, a samim tim utiču i na detetov ukupan razvoj. Vaspitač je, pored roditelja, veoma važna osoba u životu predškolskog deteta i zbog toga kvalitet komunikacije i interakcije, koja se uspostavlja između deteta i vaspitača, utiče na kvalitet rada i ostvarivanje vaspitne funkcije predškolske ustanove.

Ovaj rad se bavi istraživanjem odnosa vaspitača prema detetu i njegovoj ličnosti, utvrđivanjem odgovornosti za uspostavljanje komunikacije između deteta i vaspitača i ispitivanjem osjetljivosti vaspitača za dečje potrebe, sposobnosti da ih prepozna i prihvati i spremnosti vaspitača da sasluša decu, da im veruje i odgovara na potrebe koje deca ispoljavaju.

Cilj istraživanja jeste ispitivanje kvaliteta komunikacije u dečjem vrtiću na relaciji vaspitač–dete i kako on utiče na ostvarivanje vaspitnog rada.

Ključne reči: dečji vrtić, predškolsko dete, vaspitačke uloge, komunikacija.

KOMUNIKACIJA VASPITAČ - DETE KAO FAKTOR USPEŠNOG RADA U VRTIĆU

Uspostavljanje kontakta je od suštinskog značaja za odnos vaspitač–dete. Kontakt i komunikacija predstavljaju i sredstvo i cilj rada sa decom. Budući da je u ranom detinjstvu prijemčivost deteta za uticaje sredine veća nego na ostalim uzrastima, ono predstavlja kritični period u razvoju čoveka kada se postavljaju temelji njegove budućnosti. Stavovi, koje dete tada izgradi prema drugima, prema samom sebi i životu uopšte, odlučiće hoće li mladi čovek izgraditi poverenje u svet oko sebe uz shvatanje da mu je naklonjen, zanimljiv i prijatan, a o sebi misliti kao o vrednoj, sposobnoj i prihvaćenoj osobi. Pored roditelja, vaspitač ima odlučujuću ulogu u izgrađivanju pomenutih sposobnosti i doživljaja deteta sveta i ljudi koji ga okružuju. Od toga da li veruje detetu (njegovim potrebama, emocijama), na koji način ga sluša, da li prihvata dete onakvo kakvo ono jeste, a ne kakvo bi želeo da bude, da li veruje u dečje sposobnosti, zavisiće detetova slika koju gradi o sebi i o svetu.

Kakav odnos vaspitači imaju prema detetovoj ličnosti, kolika je sposobnost vaspitača da prepozna i zadovoljava potrebe dece i kolika je spremnost da ih sasluša, da im veruje i na taj način otkrije dečje stvarne potrebe i odgovara na njih, neka su od pitanja na koja ćemo pokušati da odgovorimo u ovom radu.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com